

Protocoll, hållet i Ofwen Tennis Prästgård den 10.
Januari 1855.
§ 1.

J. D. Isdon (Marine Veterandam) Conffistorium i Helsingfors uti Skrifwelle den 11.
Sjunde Oktober, hwilken nu upplästes, anmodat underbörnas att i vederbörande Con-
sistens Prästgård på detsam samliga dag hit inhalla Herr Prästen och Synskrifverne,
Riddaren af Frankiska Kungens Legioner L. L. Laffadius i Sajtala samt i några tillfrägnade
Prästmannas närvaro för honom uppläst en från Conffistorium hit insänd och till ho-
nom ~~skrifwelle~~ och Prästen Laffadius jemlikt utstredd kallelse; nu här sig insatt
samt Herr Synskrifverne Henrik Bucht i Carl Gustaf, och v. Commisfionen Herr Adolph
Spätling i Helsingfors på anmodan jemväl sig infunnit; ja uppläste underbörnas
i deras närvaro för Prästen Laffadius afswanbörande warnings skrifwelle ja lydande.
"Till Prästen och Synskrifverne, Riddaren af Frankiska Kungens Legioner, Herr
L. L. Laffadius.

Conffistorium har på Nådlig befallning tagit kunnedom om brenne af Herr
Prästen nämnda på 2de Söndagen efter Fast är 1849 (Annandag jul samma år
och Långfredagen 1850 på Svenska Språket hållna och Julemen, genom trycket ut-
gifna Traktningar, afswanför af 2de ja kallade uppenbarelse, hwilka genom Herr
Prästens försorg blifwit till trycket befördade, och hwad förte angår bestäm-
melser af nämnde Traktningar, ja merom Herr Prästen uti sin afgifna för-
klaring till det förwar anförd dels beträffande af ett "hårt tal" och framställ-
ningssätt till det af Lappas och Linnas behöande Församlingen, om det samma till
de wara på dessa på en ganska låg belysningsgrad stände, menniskors of-
wertigaste, dels och det förhållandet att Herr Prästen uti sin afswanbörande, Pre-
dikningar merandels nyttjat Biblens och Luthers egna ord, hvar Conffistorium
och för giltig och tillfredsställande ej antaga denna af Herr Prästen afgifna
förklaring, emåd, emåd och ett hårt tal varit af nöden för inwertande på
de obildade åhörarnes ofwertigaste, detta språk likwäl ej bort sträkas afswerd
den allman erkända ofständighets grad, hifft genom en sadan utsträckning det
obildade jämt antingen quarhåles i sin forra rätt eller och möjligen ledas
till en förre grofhet i uppfattning och kännsätt, och will Conffistorium, som
med stort megnar förnummit det rätt, hwarja gudomlig sanning har blifwit
uppsattad och framställd, och som högeligen ogillar Herr Prästens försök att med
Biblens och Luthers auktoritet rättfärdiga uttryckt af den art, att de förärligen
kunna undgå att af hwarje ofwiltad bedomare betraktas såsom försärligen
mot helgen af Guds ord och Herrans till hans Aftonar wigde tempel, hvar-
delst allwarligen uppmana Herr Prästen att hädanefter låta sitt prediknings
bör tillräcka om den wordnad, hwarmed det heliga bör bewaras, om det nit,
som för ett wara Christligt, afwen kräfwet att ligas af Christelig wärhet, och
i allmänhet om det jenda well i ondomet, som profwera hwad för en Chri-
stendomen larad fräckligt och wärligt är. Och då Herr Prästen jemväl ansett
sig tillfrägnat att med åbörande af Bibeln och Luther förswara religionen

B

föreläsning, hvilthas otillbörliga bestraffningen till och med gjort de samma till föremål för uppmärksamhet af war Ägthens högsta jordiska myndighet, ja har Consistorium angifft sin pligt fördras att till Herr Prosten uttala sitt ogillande om honom och att såsom högeligen klandrarvärdt och en Christendomens lärare otillbörligt förtällda, ja war det grofwa framställningsföret som Herr Prosten, att sin utspargarande religiösa föreläsning sig tillåtit, som och Herr Prosten försök att de samma med hvarjehanda jwepstikal försvar, hwilket röjer sig i förhållandet af det förhållandet att, om och en bokstafwerna i Skriften och hos Luthers hvarna tillräpna bilder och uttrycksmar eller mindre widrig bestraffningen, deras anda, lekwäl ingalunda tillåter Phantasia en lika obunden frighet. Wile för ofrigt Guds ord wara nyttigt till underwising, till bestraffning, till rättelse, till handledning, icke rättfärdighet, ja fördras afwen detta dess syfte att klart få framtrada icke det rätt, hwarpå dess tjnare icke andans och kraftens lewising utskifta det bland menniskior. Men afwen denna fördras finner Consistorium i Herr Prostens föreläsning wara gjordafatt enad nämnda syfte, i fallet för att med renhet och enfald äfthärliggöra, har befunna wara inbiffligt uti grofwa allegoriens dunkel, hwilthas mening det fördras ett wida mer utspowadt förstånd att rätt fatta, an som får förståttas hos de åhörare "på en ganska låg bildningsgrad," för hwilthas behöf Herr Prosten förklarar sina religiösa framställningar wara berättande. Alltså hållande Herr Prosten för ögonen den Apostoliska formaning om lärans framställning med oförbrant renhet och derjente med waridighet samt tillförsamma och oansförliga ord" tillförer sig Consistorium att Herr Prosten låta sig hadanefter angelaget wara att i ofoverensstemmelse der med ja framställa Gårdens och wärdens hufwudnanor, att åhörarne under erhandla af sin syndaskuld, må fatta djup affky för det onda och gripas af längtan efter den andeliga besejelse, som af Euangelii Nadeöfsten tillfages, utan att deras inbillning tillika instages af sinnet oronande leknelser och deras hjertan fallas af en mot Christendomens bud om inbordes kärlek ständande häfthet och fördomande bitterhet mot medmenniskior.

Hwad åter beträffar de af Herr Prosten till trycket befordrade "J. h. Uppbaradla," finner Consistorium för en Christendomens lärare och Luthersk prästman ingalunda lampligt att bland en enfattelig allmänhet utsprida synor, om hwilthas häfthetande från gudomlig ingifwelse ingen wisshet förte sig, och som hule de synor beroga sig sjelfwa såsom fötter af groft jänlig Christendoms uppfattning och af en på detta område ofwändijwet utspargad inbillning. Wore an syftet med denna spridning ett walnert pedagogiskt, ja borde dock en sållan walmening fört hafwa tagit med af den fragan, huruvida menniskior rätteligen förwinnas ~~rett~~ till himmelriket genom målningar af denna tillförliga art, eller om icke utan Guds eget ord, att sådan gñahallad utspargning förutaw, sjelf besittas der tillwäntliga kraften att i detta affeende både wäcka och wäglada. En papistisk hufwudnad afwen jätarna behöfwar för sina syften likartades medel, men en Luthersk Nyskas are för

hva påfund förvissa och börd för den alltid förblifva frammande. Och
 Skola Jädnare s. h. uppenbarligen eller synas, vässigt sin fullständiga affektiva
 på Bibliotek berättigande och Höghetlig benvardighet, alltid med Guds magt
 förblifva både obehagliga och stäfnadiga inom en församling, hvars synare
 äga längt adlare, Jannare och andliga medel att arbeta för Guds sak in-
 som de gränser, som ordet sjelf anvisar.

Slutligen vill Consistorium härmed till förklarar, att stoffarna med till-
 fredshälsölsje förnemmas de vässigt till Christligt lif, som genom Guds
 nåd framträd inom allmänniga församlingar, men vill Consistorium
 härmed tillika sätta Herd Prosten allvarliga uppmärksamhet å vigten
 för en rättshälsölsje Christendomens lärare deraf, att med usphällning behand-
 la ämnen, som angår människans viktigaste angelägenhet, dejs andeliga
 väl, och att med warjsamhet leda Christliga rörelser, att dejs må förä-
 till sitt sätta mål, Jann Christelig tro och kärlek, och ej till sjelfför-
 hälsjande eller andra förvillölsje.

Herrnsands Domkapitel den 11 Oktober 1854.

C. J. af Norden. E. Almqvist. P. Engman. C. J. Östling. A. J. Wimmerstrand.

And. Sjöberg.

Hvarstha denna skrifvelse öfverlämnades till Prosten Laestadius med till-
 hämningswande å Consistorii wagnar, att den warning som honom genom
 skrifvelsen meddelats, att anså för förtta skaffgrad med den påfölje som
 förygandet af slikt förfölle kast medföra.

Uppläst och justerat påället. År och dag som ofwar, intyga
 W. M. Buché. Herrnsands Konsistoriet. Afsjöding

Erkännas af Datum Jann afwar
 L. L. Laestadius.